

CSAV Journal

2019

Vernacular NOW

20 years after the Mexico Charter
La 20 de ani după Carta din Mexic

CSAV Journal

2019

Vernacular NOW

20 years after the Mexico Charter
La 20 de ani după Carta din Mexic

Director al Centrului CSAV și editor al CSAV Journal:

Prof. Dr. Arh. **Sergiu NISTOR** - Consilier Prezidențial pentru Cultură și Culte, fost președinte la ICOMOS România și Secretar de Stat în Ministerul Culturii și Patrimoniului Național (2012-2013), membru al Departamentului de Istoria și Teoria Arhitecturii și Conservarea Patrimoniului, UAUIM

Secretar științific al Centrului CSAV:

Asist. dr.arh. **Ioana E. ZACHARIAS VULTUR** - Departamentul de Istoria și Teoria Arhitecturii și Conservarea Patrimoniului, UAUIM, Membru activ OAR, editor revista ZEPPELIN, fost redactor revista ARHITECTURA 1906: <https://www.linkedin.com/in/ioanaz/>

Comitetul științific al CSAV Journal:

Dr. **Ligia FULGA** – director, Muzeul Etnografic Brașov

Prof.dr.arh. **Kázmér KOVÁCS** - membru al Departamentului de Horticultură, Universitatea Sapientia, Facultatea de Știinte Tehnice și Umaniste

Dr. **Christoph MACHAT** – membru al Comitetului Executiv al ICOMOS

lect.dr.arh. **Gabriel PANASIU** - Departamentul de Istoria și Teoria Arhitecturii și Conservarea Patrimoniului, UAUIM

Coordonator al CSAV Journal:

Asist. dr.arh. **Ioana E. ZACHARIAS VULTUR** - Departamentul de Istoria și Teoria Arhitecturii și Conservarea Patrimoniului, UAUIM

Pagina web a publicației și centrului de cercetare: www.csav.ro

Pagina Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București : <https://www.uauim.ro/en/research/dealufrumos/>

Anuarul Centrului de Studii de Arhitectură Vernaculară UAUIM
(Dealu Frumos) = ISSN 2068 – 472X

Design, traduceri & DTP :

Asist.dr.arh. **Ioana E. ZACHARIAS VULTUR**

Assist. Drd.Arh. **Andreea-Ioana CALMA**

Editura „Ion Mincu”
Str. Academiei nr.18-20, București

Summary

In the opening	<i>Charter on The Built Vernacular Heritage (1999)</i> <i>Carta pentru Patrimoniul Vernacular Construit (1999)</i>	5
Summer school	Cristina CONSTANTIN & Cosmin PAVEL <i>A contemporary interpretation of the barn typology. The Common House of the Guest Houses in Cincșor</i> <i>O interpretare contemporană a modelului șurii. Casa comună a Caselor de oaspeți din Cincșor</i>	9
Studio projects	Andra PANAIT Cristina MÂNDRESCU Traian COLȚAN Florin PÎNDICI <i>Near the city. In the thicket. Near the ruins.</i> <i>Lângă oraș. În stufăriș. Lângă ruine.</i> <i>G22 studio projects</i>	31
	Lorin NICULAE Bogdan-Ioan GUIU Irina SCOBIOILA <i>Poetic architecture in Bărăgan</i> <i>Arhitectură poetică în Bărăgan</i> <i>G26 studio projects</i>	73
Profile & Workshop brief	Cristina CONSTANTIN & Cosmin PAVEL <i>The inspiration room. From project to building.</i> <i>Camera de inspirație. De la proiect la facere</i>	97
Research Diploma project	Petru Tiberiu MOISE <i>Wine maker's village. Vlădiceasca - Achieving an agrotouristic nature.</i> <i>Satul producătorilor de vin. Vlădiceasca - Dobândirea unui caracter agroturistic.</i> <i>July, 2019</i>	117
Workshop brief	Beatrice JÖGER <i>About the Romanian-Spanish architecture workshops or proving the Romanian saying "The Man consecrates the place" as being true</i> <i>Despre atelierele de arhitectură Româno-Spaniole sau adeverirea zicalei românești „Omul sfîrșește locul.”</i>	129
Calendar	Marcel NEMETI <i>CSAV 2019 activity calendar</i>	157

Charter On The Built Vernacular Heritage (1999)

Ratified by the ICOMOS 12th General Assembly, in Mexico, October 1999.

INTRODUCTION

The built vernacular heritage occupies a central place in the affection and pride of all peoples. It has been accepted as a characteristic and attractive product of society. It appears informal, but nevertheless orderly. It is utilitarian and at the same time possesses interest and beauty. It is a focus of contemporary life and at the same time a record of the history of society. Although it is the work of man it is also the creation of time. It would be unworthy of the heritage of man if care were not taken to conserve these traditional harmonies which constitute the core of man's own existence.

The built vernacular heritage is important; it is the fundamental expression of the culture of a community, of its relationship with its territory and, at the same time, the expression of the world's cultural diversity.

Vernacular building is the traditional and natural way by which communities house themselves. It is a continuing process including necessary changes and continuous adaptation as a response to social and environmental constraints. The survival of this tradition is threatened world-wide by the forces of economic, cultural and architectural homogenisation. How these forces can be met is a fundamental problem that must be addressed by communities and also by governments, planners, architects, conservationists and by a multidisciplinary group of specialists.

Due to the homogenisation of culture and of global socio-economic transformation, vernacular structures all around the world are extremely vulnerable, facing serious problems of obsolescence, internal equilibrium and integration.

It is necessary, therefore, in addition to the Venice Charter, to establish principles for the care and protection of our built vernacular heritage.

GENERAL ISSUES

1. Examples of the vernacular may be recognised by:
 - a) A manner of building shared by the community;
 - b) A recognisable local or regional character responsive to the environment;
 - c) Coherence of style, form and appearance, or the use of traditionally established building types;
 - d) Traditional expertise in design and construction which is transmitted informally;
 - e) An effective response to functional, social and environmental constraints;
 - f) The effective application of traditional construction systems and crafts.
2. The appreciation and successful protection of the vernacular heritage depend on the

Profile

Cristina CONSTANTIN and **Cosmin PAVEL**, both architects (UAUIM 2005) have completed their PhD in Architecture at UAUIM in 2012 and 2014. Since 2007 they are working as ABRUPTARHITECTURA, an architectural practice focused on the topic of the domestic topoi and finding familiarity in the built context. At the same time, Cristina and Cosmin have been teaching at UAUIM since 2005, in the design studio in Bucharest and Sibiu, being concerned about an education that encourages a well suited approach of the given context that architecture works with.

We chose for this edition's **Profile** section two young architects and educators - **Cristina CONSTANTIN** and **Cosmin PAVEL**. Their activity really tries to find creative answers to contemporary matters regarding Architectural Education teaching methods, the lessons we can learn from vernacular architecture and vernacular building techniques, the smart and updated transfer of information between theory to practice during study years - the very theme of the **Call for Papers** of the **2019 CSAV Journal**.

At the same time, the rural sites and the vernacular architecture come once more in light, as in the Postmodern times, yet with new challenges and solutions. The rural sites are a very rich territory of exploration for young architects and students nowadays.

The projects signed by **Cristina CONSTANTIN** and **Cosmin PAVEL** presented in this 2019 edition of **CSAV Journal** show also an ability to work with students in creative, intellectual and playful manners, so that knowledge can be transmitted in a more natural way.

Students can therefore become involved in '**design & build**' or '**live-studio**' activities, enjoying the process of learning, designing and building. As one can read in this "Inspiration room" article text, the process is much more complex: students can at the same time learn to organise a project, to plan carefully, to work with real materials and build real outcomes, with both real and poetic functions. Such activities can also train the social skills of future architects, such as teamwork, communication, debate, professional collaboration, networking.

We invite readers to 'enter' the "Inspiration room".

The inspiration room. From project to building

Camera de inspirație. De la proiect la facere

Lect. Dr. Arch. **Cristina CONSTANTIN** & Lect. Dr. Arch. **Cosmin PAVEL**

Department of Basics of Architectural Design

Architectural Conservation and Restoration, Sibiu

11CR (1st year)

Keywords: vernacular heritage, typos, topos, techne, studiolo, inspiration

The aim of the article is to relate the experience of a **"design & build"** project for which context, formal references, materials and constructive techniques require understanding and contemporary reinterpretation of a certain spirit inherent to vernacular architecture. The first part of the article will briefly follow the narrative/film of the Architectural Restoration and Conservation Section, UAUIM Sibiu student's creation of "The inspiration room" in Dumbrava Sibiului, right within the Museum of Traditional Civilization ASTRA, recounted by both coordinating teachers and one of the students who have participated in the project, whilst the second part of the article will focus on the subtle negotiation between traditional / vernacular and contemporary / cult three fundamental component: topos, typos, techne, stemming from a classification made by Kenneth Frampton in "Studies in tectonic culture".

"The inspiration room" - the story

In the spring of 2018 had already been coordinating, for some months, the architectural design workshop of the Section in Sibiu of the Faculty of Architecture, department belonging to "Ion Mincu" University of Architecture

Articolul își propune să reia experiența unui proiect **"design & build"** pentru care atât contextul, anumite referințe formale, cât și materialele și tehnicele constructive fac apel la înțelegerea și reinterpretarea într-o maineră actuală a unui anumit spirit propriu arhitecturii vernaculare. Într-o primă parte a articolului vom urmări pe scurt „filmul” construirii „Camerei de inspirație”, în Dumbrava Sibiului, în incinta Muzeului Civilizației Tradiționale ASTRA, de către studenții Secției de Restaurare și Conservare de Arhitectură, UAUIM Sibiu, repovestit atât de profesorii coordonatori cât și de una dintre studențele care au participat la proiect, pentru a evidenția în cea de-a doua parte negocierea subtilă între tradițional/ vernacular și contemporan/ cult pe trei palieri fundamentale: topos, typos, techne, pornind de la o clasificare făcută de Kenneth Frampton în *Studies in tectonic culture*.

„Camera de inspirație” - povestea

În primăvara lui 2018 coordonam deja de câteva luni bune atelierul de proiectare de arhitectură al secției de la Sibiu a Facultății de Arhitectură din cadrul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. După mai multe proiecte „pe hârtie”, aşa cum sunt majoritatea proiectelor de școală,

and Urbanism. After a few projects, which remained only drawn on paper, just as most school projects are fated, taking advantage of the more independent structuring of the study subjects and the commodity of working in small groups of students, we decided to take matters further than we could in Bucharest, towards a real project. It appeared beneficial and almost vital to us that we added the experience of a "**design & build**" project or a "**live studio**" at the end of the first year of architectural study – an exercise which does not end with drawings and architectural models, but keeps growing; it is built.

We pursued with this experience with the next generation of students, in 2018-2019, designing and then building "**The cabinet of architectural curiosities**" and we plan on doing so every year, as a final project for the first year. In 2017-2018, during the first project of this kind, we used the advantage of a collaboration with ASTRA museum, having from the very first beginning the idea of a small dimension building placed somewhere in the vast territory of the village museum from Dumbrava Sibiului.

Why and how did we come to the concept of "**The inspiration room**"? This was almost a happenstance. We restarted, rethought and took further, as a team, the idea of an individual project developed sometime at the beginning of the year. "The room" can offer, from time to time, a creative hiding for different guests of the open-air museum. We easily imagined how a writer, a painter, an architect etc. might use "the room" for a few days to work, to find inspiration or peace, silence. Other times, the green door might remain open longer and small exhibitions might be installed in its space.

The school project has attentively, concisely, rapidly gone through a few steps, which we will briefly enumerate:

- The formulation and presentation of the subject, whilst insisting on its objectives and reviewing few examples of project or similar initiatives;

profitând de relativa independență a structurării temelor de studiu la Sibiu și de șansa de a lucra cu grupe mici de studenți, am decis să mergem mai departe decât o puteam face la București, către un proiect real. Ni s-a părut benefic și aproape esențial să plasăm la sfârșitul primului an de studiu la arhitectură această experiență a unui proiect „*design & build*” sau „*live studio*”, un exercițiu care nu nu se oprește la desene și machete, ci anumează, este construit.

Am reluat această experiență și cu următoarea generație de studenți, în 2018-2019, proiectând și construind apoi „**Cabinetul de curiozități de arhitectură**” și ne propunem să o facem în fiecare an, tot ca ultim proiect al anului 1. În 2017-2018, pentru primul proiect de acest tip, am folosit însă prilejul unei colaborări cu muzeul ASTRA, având de la început în vedere o construcție de mici dimensiuni amplasate undeavă în teritoriul vast al muzeului satului din Dumbrava Sibiului.

De ce și cum am ajuns la „**Camera de inspirație**”? Asta a ținut mai mult de domeniul întâmplării. Am repornit, regândit și dus mai departe, în echipă, ideea unui proiect individual desfășurat cândva mai spre începutul anului. „Camera” poate oferi din vreme în vreme o ascunzătoare creativă pentru diferiți oaspeți ai muzeului în aer liber. Ne-am imaginat cu destul de multă ușurință cum un scriitor, un pictor, un arhitect, etc. ar putea folosi „camera” preț de câteva zile pentru lucru, inspirație, liniște. Alteori ușa verde ar putea rămâne deschisă pentru mai mult timp, iar expoziții de mici dimensiuni se pot instala în spațiul „camerei”.

Proiectul de școală a parcurs atent, concentrat, rapid, câțiva pași pe care îi vom enumera pe scurt:

- Formularea temei și prezentarea ei, insistând pe obiectivele acesteia și trecând în revistă câteva exemple de proiect sau inițiative similare;

Fig.01. Drawings in different stages of the design process. Desene din diferite etape ale procesului de proiectare.

- Clarifying discussions and brainstorming in order to establish starting points, first intentions etc.;

- Individual sketches, display, presentation and discussion over them;

- Establishing together the three variants which may be developed during the next stage, creating teams of three students and building architectural models for study;

- Critical debate and choosing one project variant for the next stage of the project, scale drawings;

- The study of three different alternatives of roofing (high, medium, low) with the aid of architectural models and drawings, debating and voting for establishing the best variant;

- Realization of new, bigger scale drawings in order to establish the constructive details;

- Building a detailed architectural model;

- Presenting the project at ASTRA museum;

- Prefabrication of elements and parts at school, project stage which entailed procuring, preparing, tracing and processing the wooden material;

- Preassembling the roof-framing elements at the workshop;

- Beginning the work in situ, digging the pits for the foundations and preparing the acacia pillars;

- Assembling the main wooden structure;

- Installing the wooden facade;

- Installing the wood shingles roof-cover;

- Installing the interior wall finish made of slats, placed at a 45 degrees angle;

This was the evolution of "**The inspiration room**" project, seen through the eyes of the coordinators. For this article it seemed necessary that we invited one of the students who have participated in the project, Ștefania Chițu, now in her third year, to recall and relate how the project developed and what it meant to her:

The story began during the second term of my first year. The chance to build something that will actually keep existing

- Discuții de clarificare și de tip brainstorming pentru stabilirea unor puncte de pornire, prime intenții, etc.;

- Schițe individuale, afișarea, prezentarea și discutarea acestora;

- Stabilirea prin consens a trei variante care să fie dezvoltate mai departe, constituirea a trei echipe și realizarea unor machete de studiu;

- Dezbateră critică și păstrarea unei singure variante de proiect pentru etapa următoare, desene la scară;

- Studierea în machetă și desene a trei variante de acoperiș (înalt, mediu, scund), dezbaterea și supunerea la vot pentru stabilirea variantei optime;

- Realizarea unor desene la o scară mai mare și stabilirea detaliilor constructive;

- Realizarea unei machete detaliată;

- Prezentarea proiectului la muzeul ASTRA;

- Prefabricarea la școală a unor elemente și subansambluri ce a presupus procurarea, pregătirea, trasarea, prelucrarea materialului lemnos;

- Premontajul în atelier pentru elementele șarpantei;

- Începerea lucrului in situ, săparea gropilor pentru fundații și pregătirea stâlpilor de salcâm pentru "picioare";

- Montarea structurii principale din lemn, a căpriorilor, etc.;

- Realizarea închiderii din scândură bătută în sistem caplama;

- Realizarea învelitorii din șită;

- Realizarea finisajului interior din șipci bătute la 45 de grade;

Acesta a fost parcursul proiectului „**Camerei de inspirație**”, văzut prin ochii îndrumătorilor, pentru prezentul articol însă ni s-a părut util să rugăm pe una dintre studentele care au participat la proiect, Ștefania Chițu, acum deja în anul 3, să rememoreze și să ne povestească felul în care s-a desfășurat și ce a însemnat pentru ea proiectul:

Povestea a început în cel de-al doilea semestrul din anul întâi. Sansa de a construi ceva ce va rămâne în realitate în urma

Fig.02. Studio debate, study for the roof shape. Dezbateră în atelier, studiu pentru trei variante de acoperiș.

even after we had finished school, after less than a year of university, greatly excited and enchanted us and it also challenged us. We were just some young people who had just met each other and architecture a few months before. The first discussions were about choosing the place in the museum, the place where our little inspiration house might be placed. It was followed by a few more discussions at school, some of them rather heated, as everyone was trying to contribute to creating the idea, the shape and the story of our construction. After we had reached together a conclusion which gave answer to everyone's ideas and at the same time seemed to develop harmoniously, we traced it on paper. This is the moment the actual challenge began; when, in the university courtyard and in the vaulted workshop located in its basement, we actually began to develop the "project". Each of us took hold of a hammer, a saw, a tape measure and together we crafted the structural elements which would be assembled on the site.

The project took less than two months, two months that we felt intensely, during which, aside from the fact that we were able to rise by ourselves a small house, we also got to easily understand how a wooden structure works, to learn how to become responsible and conclude a project for which we had worked every day, just with the help of our teacher.

Moreover, working on the project left us with a special bond and many pleasant memories, a bond which had helped us during the three years and had made us into a unite and determined collective. Aside from tiredness, warmth, cold, rain, mosquito bites and the run towards the other courses, during the days spent working in the museum smiles, jokes, picnics had crept, some of those immortalized in photos or just guarded in a corner of our memories.

The experience of "**the inspiration room**" is one which we will remember with pleasure, a beautiful experience through which each architecture student should go through sometime, an experience which will have a good contribution to our professional formation.

Ştefania Chițu

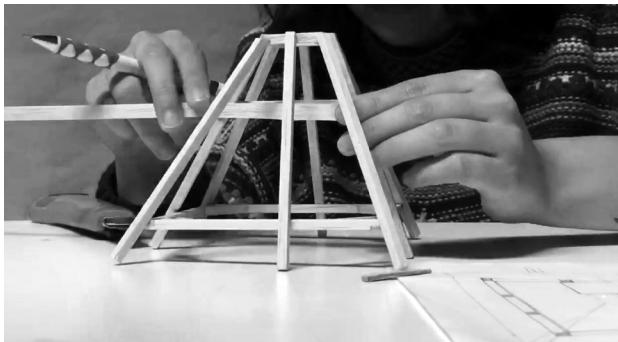
noastră, după nici un an de facultate, ne-a entuziasmat și încântat peste măsură și ne-a provocat deopotrivă. Eram doar niște tineri care abia se întâlniseră cu câteva luni în urmă, unii cu ceilalți, dar și cu arhitectura. Primele discuții au fost legate de alegerea locului în muzeu, locul unde urma să fie amplasată căsuța noastră de inspirație. Au mai urmat câteva discuții la facultate, unele dintre ele destul de aprinse în care fiecare încerca să își aducă contribuția la găsirea ideii, forme și povestii construcției noastre. După ce am ajuns împreună la o concluzie ce întrunea ideile tuturor și care părea că s-a legat într-un mod armonios, aceasta a fost așezată pe hârtie. Provocarea a apărut cu adevărat abia din acest moment, când, în curtea facultății și în atelierul boltit din subsolul acesteia, am început efectiv să ne punem în practică „proiectul”. Fiecare dintre noi s-a înarmat cu ciocan, fierăstrău, ruletă și împreună am pregătit elementele structurale care urmau să fie îmbinate mai apoi la fața locului.

Proiectul s-a desfășurat în mai puțin de două luni, două luni pe care le-am simțit intens, în care, pe lângă faptul că am reușit să ridicăm singuri, o casuță, am reușit să înțelegem cu ușurință cum funcționează o structură de lemn, am învățat să devenim responsabili și să ducem la bun sfârșit o lucrare la care am muncit în fiecare zi, doar cu ajutorul domnului profesor.

Mai mult decât atât, lucrul la proiect a lăsat în urmă o legătură specială și multe amintiri plăcute împreună, o legătură care ne-a ajutat pe parcursul celor trei ani și ne-a transformat într-un colectiv unit și determinat. Pe lângă oboseala, căldură, frig, ploaie, mușcături de Tânțari sau fuga spre celelalte cursuri, în zilele petrecute lucrând în muzeu s-au strecut zâmbete, glume, picnicuri, unele imortalizate în fotografii sau doar păstrate într-un colț de gând.

Experiența „camerei de inspirație” este una de care ne vom aduce aminte cu placere, o experiență frumoasă prin care orice student la arhitectură ar trebui să treacă la un moment dat, o experiență care va avea o bună contribuție la formarea lui profesională.

Ştefania Chițu

< Fig.03. Model study. Studiu pe machetă.

Fig.04. Preassembly in the studio. Premontaj în atelier. >

”The inspiration room” - *topos, typos, techne*

Thus we may claim that the built invariably comes into existence out of the constantly evolving interplay of three converging vectors, the *topos*, the *typos*, and the *tectonic*.

Kenneth Frampton, ”Studies in Tectonic Culture”

Following Kenneth Frampton’s affirmation, for us, *topos* means the intake and the understanding of the place in which you are going to build. It refers to geography, relief, orientation, vegetation, limits, neighborhoods, history, the way of being – the spirit of the place.

Typos means model, as in a certain established shape of construction, matured during history, which the project assumes and follows.

Techne speaks about the making, as in the craft of building and that which is specific to the material which one uses.

Aside from the need of a space whose size fits ours, those three notions define the three determining factors of the project, that which anchors it both in tradition and present. We will try to define the relation established in the case of ”The inspiration room” with those three vectors, developing an interiorized traditional/vernacular and contemporary/cult dialectic. For each notion, *topos*, *typos*, *techne* we will begin with a list of characteristics which appeared essential to us when formulating the subject of the project in order to be able to see how these features materialized in reality.

Topos

A secluded place

A place among trees

A beautiful place

A place towards which to follow a pathway

A place where you can sit by yourself

„Camera de inspirație” - *topos, typos, techne*

Astfel, putem spune că tot ceea ce este construit, în mod invariabil, apare dintr-o conlucrare aflată într-o continuă evoluție a trei vectori convergenți, *toposul*, *typosul* și *tectonicul*.

Kenneth Framptom, „Studii în cultura tectonică”

Urmând afirmațiile lui Kenneth Frampton, pentru noi, *topos* înseamnă captarea și înțelegerea locului în care vei construi. Geografie, relief, orientare, vegetație, limite, vecinătăți, istorie, felul de a fi - spiritul locului.

Typos înseamnă model, adică o anume formă consacrată de edificare, maturizată în istorie, pe care proiectul o asumă și o urmează.

Techne ține de facere, de făurire, adică de meșteșugul de a construi, de ceea ce este propriu unui material anume care se pune în operă.

Dincolo de nevoie de spațiu pe masură, acești trei termeni definesc cele trei determinații ale proiectului, ceea ce îl ancorează simultan în tradiție și actualitate. Vom încerca să punctăm relația stabilită în cazul ”Camerei de inspirație” cu acești trei vectori, developând astfel o dialectică internă tradițional/ vernacular și contemporan/ cult. Pentru fiecare termen, *topos*, *typos*, *techne* vom începe cu o listare a caracteristicilor care ni s-au părut esențiale în momentul formulării temei de proiect pentru ca apoi să vedem cum aceste trăsături s-au concretizat în real.

Topos

Un loc retras

Un loc între copaci

Un loc frumos

Un loc către care să mergi pe o potecă

Un loc în care să stai singur

Fig.05. On site construction. Construire *in situ*.

Including the initial intentions in a more ample project for the open-air museum ASTRA was determinant for our project. "The inspiration room" will be a halt or a mere landmark along a new pathway on which we walked, a pathway through the woods meant to facilitate another way of meeting the natural and constructed patrimony from Dumbrava Sibiului. The collaboration with the people from the Museum of Traditional Civilization ASTRA was a firm starting point, due to their benevolence they displayed from our first discussions.

The real place, the one allocated by ASTRA, was an improved variant of what we had imagined in the beginning. From the blue cross-shelter one may take the upper pathway, through the forest. Then, one may go towards a small wooden bridge, cross it and ascend through the trees. The "Room's" place is both part of the museum whole and suspended by its laying "within the forest", beyond, secluded from the recomposed households.

The place precedes and frames the project, but, at the same time, the act of construction remodels, in turn, the place. This remodeling begins with the apparently simple operations which prepare the construction process, the cleaning, digging for the foundations and continues, more and more evident, until the appearance of the silhouette, the roofing, cropping and rewriting the place. The *topos* is already different when the construction is more or less finished.

Typos

A construction with only one room

A secluded room for dreaming

A lifted place

A space for only one person

A simple wooden structure

A bed, a table and a window

Definitorie în cazul proiectului nostru a fost încadrarea intențiilor inițiale într-un proiect mai amplu al Muzeului în aer liber ASTRA. „**Camera de inspirație**” este un popas sau doar un reper fugitiv de-a lungul unui nou traseu de parcurs la pas, o potecă prin pădure menită să prilejuiască un alt tip de întâlnire cu patrimoniul natural și construit din Dumbrava Sibiului. Colaborarea cu cei de la Muzeul Civilizației Tradiționale ASTRA a fost un punct de pornire ferm, datorită deschiderii și bunăvoiinței pe care am găsit-o aici încă de la primele discuții.

Locul real, cel alocat de ASTRA, a fost până la urmă o variantă îmbunătățită a ceea ce ne-am imaginat la început. De la căsuța de troiță albastră o ieșe pe drumul de sus, prin pădure. Mergi până la un podeț de lemn, treci peste și urci printre copaci. Locul "Camerei" este în același timp cuprins în întregul muzeului dar și suspendat de situația "în pădure" dincolo, deasupra, retras, față de gospodăriile recompuse în muzeu.

Locul precede și cadrează proiectul, dar, în același timp, actul construirii remodelează la rândul său locul. Această remodelare începe cu operațiile aparent simple care țin de pregătirea construirii, curățarea locului, săparea gropilor pentru fundații, și continuă apoi, din ce în ce mai evident, până la conturarea siluetei, a acoperișului, decupând și recompunând locul. Topos-ul este deja diferit atunci când construirea e mai mult sau mai puțin gata.

Typos

O construcție cu o singură încăpere

O cameră retrasă pentru visare

Un loc ridicat de la pământ

Un spațiu pentru un singur om

O structură simplă de lemn

Un pat, o masă și o fereastră

Fig.06. Structure and roof building. Construirea structurii și a acoperișului.

The traditional society, especially the rural one, almost never used to have private spaces. Everything, from resting, to eating and working was shared with the family or the community. Going back to the Greek, only that which took place "in public" was of value, "private" meant "to be deprived of something", it was the sign of a lack. The medieval world associated "the private" with willful isolation, with running from the world. In the XVth century, during Renaissance, a the highlighting moment for humanist values, one can find inside aristocratic residences "a room for one's own", called studiolo or cabinet, a small room, usually abundantly decorated „, dedicated to reading, studying or writing. This studiolo was our typological "model".

When evening comes, I return to my home, and I go into my study (...) and for four hours I feel no boredom, I dismiss every affliction, I no longer fear poverty nor do I tremble at the thought of death (...)

Niccolò Machiavelli, "The Letters of Machiavelli" The main features of "the room" were defined gradually, by the formulation of the subject, the enumeration of the working principles, individual sketches, critical discussions, architectural models, detailed drawings for different variants. Therefore, gradually a few aspects revealed themselves to be essential and determinant: that light coming from the above or "the eye" looking at the sky, the lifting from the earth, the roof shape etc.

What brought us limits was assuming the reality of the place and the time. Programmatically, we aimed to design and build something that would integrate discreetly in the landscape of the open-air museum, but without producing confusion, something that would assume and clearly display the contemporary status. The general silhouette is in traditional/ vernacular lineage, though a more attentive look easily discovers an evidently contemporary register, the asymmetric shape of the roof, the skylight atop, the big square window and a series of small details of materiality.

Societatea tradițională, și mai ales cea de la sat, nu folosea aproape deloc spații private. Totul, de la odihnă, la masă și lucru, se făcea împreună, cu cei din familie sau din comunitate. Mergând în urmă, la greci, doar ceea ce se petreceea în „public” avea valoare, „privat” însemna „a fi privat de ceva”, semnaliza o lipsă. Lumea medievală asociază „privatul” cu izolarea voluntară, cu fuga de lume. În secolul al XV-lea, în Renaștere apare în reședințele aristocrate, în plin moment de afirmare a valorilor umaniste, „o cameră pentru sine însuși”, numită *studiolo* sau cabinet, o încăpere de mici dimensiuni, adeseori bogat decorată, dedicată lecturii, studiului și scrisului. Acest *studiolo* a fost „modelul” nostru tipologic.

Când vine seara, mă întorc acasă și intru în camera mea de studiu. (...) Și, vreme de patru ore, uit de lume, nu îmi mai amintesc de nicio supărare, nu mă mai tem de săracie, nu mai tremur în fața morții (...)

Niccolò Machiavelli, „Scrisori” Atributele principale ale „camerei” s-au decantat treptat, din formulare temei, enunțarea principiilor de lucru, schițe individuale, discuții critice comune, machete și desene detaliata pentru diferite variante. Astfel, pe parcurs, ni s-au clarificat ca fiind esențiale și definitorii: lumina care vine de sus sau „ochiul” către cer, detașarea de la pământ, forma acoperișului, etc.

Ceea ce ne-a conferit limite a fost asumarea concreției locului și a timpului. În mod programatic ne-am propus să proiectăm și să construim ceva care să se integreze discret în peisajul muzeului în aer liber, dar fără a produce confuzii, ceva care să își asume și afirme în mod clar statutul contemporan. Într-o filiație tradițional/ vernaculară se plasează silueta generală a construcției și acoperișul amplu, însă o privire mai atentă descoperă ușor un registru în mod evident contemporan/ cult forma asimetrică a acoperișului, luminatorul din vârf, fereastra mare pătrată, și o serie de mici detalii ce țin de materialitate, etc.

Fig.06. "Full house", „Cu casa plină"

The transition from project to reality

Working directly with the material

The project entailing economy of means

Teamwork

Architect as a craftsman

The "Room" is made out of wood, the easiness of working it with tools and traditional techniques and the integration in the museum's "agenda" being the most important arguments for the initial choice. The drawn project took a few weeks and was followed by the prefabrication of some elements and constructive parts, in our school workshop. The construction stage was, evidently, the longest, marked by moments of enthusiasm, when everything seemed to fit right into place, but also by operations which took longer than we had expected. As an architect, there are things which you already know, but you always learn something new, in surprising ways. The coordination, going sometimes almost daily to ASTRA, navigating through courses and a very busy schedule were probably the most complicated aspects of the project. For the construction we used simple procedures, like notching and jointing with nails, the wood was cut manually, with the saw, the foundation digging was also done manually, as all those were conditions linked to the locating of the project in the museum and to the harmony with its quiddity.

Conclusion

The article tried to resume the experience of a "design & build" project, and then to emphasize the dialectic between vernacular / cult and traditional / contemporary on three levels - topos, typos and techne. Without claiming to become a model for similar interventions / exercises, the experience of the "The inspiration room" can nonetheless provide a fairly simple roadmap and an exhortation to a conscious and at the same time courageous attitude towards working around and inspired by the vernacular heritage. And, probably, for us, who took part in it, "the room" will always trigger the nostalgia of the exuberance of a new beginning.

Trecerea de la proiect la realitate

Lucrul direct cu materialul

Proiectul care ține cont de economia de mijloace

Lucrul în echipă

Arhitectul meșter

„Camera” este construită din lemn, ușurința prelucrării cu unele și tehnici tradiționale și integrarea în ”agenda” muzeului fiind cele mai importante argumente ale acestei alegeri inițiale. Proiectul ”pe hârtie” a durat câteva săptămâni, urmat apoi o etapă de ”prefabricare” a unor elemente și subansambluri constructive, în atelierul de la școală. Etapa de construire in situ a fost, evident, cea mai îndelungată, punctată de momente de entuziasm, în care totul părea să se aşeze extrem de lesne, dar și de operațiuni care au luat mult mai mult timp decât ne-am așteptat. Ca arhitect, sunt lucruri pe care le știi deja, dar de fiecare dată le află din nou, într-un mod surprinzător. Coordonarea, drumul adeseori zilnic până la ASTRA, navigarea printre cursuri și un orar destul de încărcat, au fost probabil cele mai complicate aspecte ale proiectului.

Pentru construire au fost folosite procedee simple, cum sunt chertările și îmbinările cu cuie, tăierea lemnului s-a făcut la mâna, cu fierastrăul, săparea gropilor pentru fundații tot manual, toate acestea fiind cerințe ce țineau de plasarea în incinta muzeului și de încadrarea în specificul acestuia.

Concluzii

Articolul a încercat să reia experiența unui proiect ”design & build” pentru ca mai apoi să sublinieze dialectica dintre vernacular/ cult și tradițional/ contemporan pe trei paliere topos, typos, techne. Fără a avea pretenția de a deveni un model pentru intervenții/ exerciții similare, experiența ”Camerei de inspirație” poate totuși oferi o schemă de parcurs destul de simplă și un îndemn la o atitudine conștientă și în același timp curajoasă în ceea ce privește lucrul în preajma și inspirat de patrimoniul vernacular. Și, probabil, pentru noi cei care am fost părtași la facerea ei, ”camera” va declanșa mereu nostalgia exuberanței unui început.

< Fig.07. Exterior detail. Detaliu exterior.

Fig.08. Interior detail.Detaliu interior >

Fig.09. Summer 2018. Vara 2018.

Fig.010. Autumn 2018. Toamna 2018.

Fig.011. Winter 2018. Iarna 2018.

Fig.012. Summer 2019. Vara 2019.

Fig.013. Inspiration room. Camera de inspirație.

Summary

In the opening

Charter on The Built Vernacular Heritage (1999)
Carta pentru Patrimoniul Vernacular Construit (1999)

Summer school

Cristina CONSTANTIN & Cosmin PAVEL
A contemporary interpretation of the barn typology. The Common House of the Guest Houses in Cincșor
O interpretare contemporană a modelului șurii. Casa comună a Caselor de oaspeți din Cincșor

Studio projects

Andra PANAIT | Cristina MÂNDRESCU | Traian COLȚAN | Florin PÎNDICI
Near the city. In the thicket. Near the ruins.
Lângă oraș. În stufăriș. Lângă ruine.
G22 studio projects

Lorin NICULAE | Bogdan-Ioan GUIU | Irina SCOBIOILA
Poetic architecture in Bărăgan
Arhitectură poetică în Bărăgan
G26 studio projects

Profile & Workshop brief

Cristina CONSTANTIN & Cosmin PAVEL
The inspiration room. From project to building.
Camera de inspirație. De la proiect la facere

Research Diploma project

Petru Tiberiu MOISE
Wine maker's village. Vlădiceasca - Achieving an agrotouristic nature.
Satul producătorilor de vin. Vlădiceasca - Dobândirea unui caracter agroturistic.
July, 2019

Workshop brief

Beatrice JÖGER
About the Romanian-Spanish architecture workshops or proving the Romanian saying "The Man consecrates the place" as being true
Despre atelierele de arhitectură Româno-Spaniole sau adeverirea zicalei românești „Omul sfîntește locul.”

Calendar

Marcel NEMETI
C.S.A.V 2019 activity calendar